

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/198/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124203531
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5124203531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D., právne zastúpená: JUDr. Anton Kupšo, advokát, so sídlom E. XX, XXX XX F., a otec E. E., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, o návrhu starých rodičov: E. E. E., nar. XX.XX.XXXX, a E. G. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C. H. XXX, XXX XX C. H., obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, za účasti Krajskej prokuratúry v Žiline, o úpravu styku starých rodičov s mal. dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 14P/46/2024-71 zo dňa 9. apríla 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 14P/46/2024-71 zo dňa 9. apríla 2025 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 14P/46/2024-84 zo dňa 6. mája 2025
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním matky napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: I. Starí rodičia E. E. E., nar. XX.XX.XXXX a E. G. E., nar. XX.XX.XXXX, sú oprávnení stretávať sa s mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to každý páry týždeň v sobotu v čase od 09.30 hod. do 11.30 hod. II. Matka je oprávnená byť prítomná pri stretnutí starých rodičov s mal. dieťaťom, a to po dobu prvých 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia. III. Matka je povinná mal. dieťa na stretnutie so starými rodičmi pripraviť, mal. dieťa starým rodičom odovzdať v mieste bydliska mal. dieťaťa a starí rodičia po uplynutí doby stretnutia sú povinní mal. dieťa matke vrátiť späť na tom istom mieste. IV. Ukladá starým rodičom a matke povinnosť podrobiť sa povinnému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, referát poradensko-psychologických služieb, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie a za účelom naučenia sa akceptovania potreby kontaktu maloletej s rodinou zo strany otca, a to v pravidelných intervaloch podľa pokynov psychológa v trvaní 6 mesiacov. V. Výrok o výchovnom opatrení týkajúci sa odborného poradenstva je predbežne vykonateľný doručením rozsudku poslednému z účastníkov konania. VI. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení okresný súd poukázal na návrh, ktorým starí rodičia žiadali o úpravu styku s maloletou, a to každú páry sobotu v mesiaci v čase od 14.00 hod. do 15.00 hod. Svoj návrh odôvodnili tým, že mal. Ivanka je ich vnučka a dcéra ich nebohého syna E.. Ich syn zomrel náhle na zlyhanie srdca - infarkt. Naposledy maloletú videli 01.10.2023. Snažili sa byť v kontakte, či už telefonicky alebo

prostredníctvom sociálnych sietí, avšak matka s vnučkou nechcela prísť a ani im poslať aspoň fotku. Verili, že po smrti syna si budú navzájom oporou, že si budú pomáhať. S maloletou majú pekný vzťah, od malička im na nej záležalo a trávili spoločné chvíle. Od smrti ich syna im však matka bráni v styku s vnučkou. Rešpektujú a rozumejú, že styk bude zo začiatku prebiehať za prítomnosti matky, nakoľko je maloletá ešte malá. Úprava styku maloletej s nimi ako starými rodičmi je v záujme maloletej, keďže s matkou nie je možné sa dohodnúť.

3. Po vykonanom dokazovaní okresný súd rozhodol o úprave styku starých rodičov s maloletou na základe viacerých právnych, psychologických a rodinných aspektov. Matka je po smrti otca jediným zákonným zástupcom dieťaťa, a preto má právo rozhodovať o jeho výchove. Toto právo však nie je absolútne – môže byť obmedzené, ak je to v najlepšom záujme dieťaťa. Okresný súd konštatoval, že kontakt dieťaťa so starými rodičmi je významný pre jeho citový, rozumový a mravný vývoj, najmä vzhľadom na to, že starí rodičia sú jediným živým spojivom s otcom, ktorý zomrel. Okresný súd zdôraznil, že dieťa má právo poznať svoju širšiu rodinu, vrátane príbuzných z otcovej strany, a že starí rodičia môžu sprostredkovať spomienky na otca, čím pomáhajú dieťaťu vytvoriť si identitu. Maloletá má diagnostikovaný Marfanov syndróm, ale okresný súd nezistil, že by jej zdravotný stav bránil v styku so starými rodičmi. Vzťahy medzi matkou a starými rodičmi sú síce narušené, ale nie nezmierniteľné, podľa okresného súdu sú krehké a opatrné s potenciálom na ich zlepšenie.

4. Pokiaľ právny zástupca matky poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoP/8/2023 zo dňa 29.03.2023, okresný súd sa s týmto oboznámil a je názoru, že v danom prípade išlo o inú situáciu, kedy obaja rodičia žili a vzťahy v rodine boli maximálne toxické z dôvodov na strane navrhovateľky, ktorá vytvárala v rodine napätie, psychické nátlaky na rodičov mal. detí a aj priamo na mal. deti. Komunikácia rodičov a navrhovateľky bola plná invektív, výčitiek a každá strana si presadzovala svoje stanovisko. Navrhovateľka bola veľmi direktívna, chcela rozhodovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ich týkali.

5. Pri rozhodovaní okresný súd vykonal test proporcionality, kde porovnal právo matky na samostatnú výchovu s právom dieťaťa na kontakt so starými rodičmi. Prednosť dostalo právo dieťaťa, keďže kontakt s príbuznými z otcovej strany je pre jeho vývoj dôležitý. Okresný súd stanovil trojmesačné adaptačné obdobie, počas ktorého bude styk prebiehať za prítomnosti matky, aby si dieťa mohlo na starých rodičov zvyknúť. Následne sa styk bude realizovať bez prítomnosti matky.

6. Okresný súd zároveň uložil matke a starým rodičom povinnosť zúčastniť sa poradenstva na ÚPSVaR Čadca, aby sa zlepšila ich vzájomná komunikácia a vzťahy. Cieľom je naučiť sa akceptovať potrebu kontaktu dieťaťa s rodinou zo strany otca a vytvoriť prostredie tolerancie a rešpektu. Okresný súd rozhodol aj o predbežnej vykonateľnosti výchovného opatrenia, aby sa proces obnovy vzťahov začal čo najskôr. Rozsah styku bol stanovený s ohľadom na denný režim dieťaťa – v čase jeho bdelého okna medzi 9:30 a 11:30. Okresný súd rozhodol, že matka má dieťa na styk pripraviť nielen fyzicky, ale aj psychicky, a viesť ho k pozitívnemu vzťahu k starým rodičom. Starí rodičia budú mať slobodu rozhodovať o priebehu stretnutí, pričom matka nebude zasahovať do ich priebehu. Cieľom je, aby si starí rodičia mohli s dieťaťom vytvoriť citové väzby, ktoré budú prospešné pre jeho vývoj.

7. Proti tomuto rozsudku podala matka odvolanie, v ktorom uviedla, že nie je názoru, že úprava styku maloletého dieťaťa so starými rodičmi je dôvodná a v záujme maloletého dieťaťa. Okresný súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu, nevykonal navrhovaný dôkaz výsluchom svedka E. E. a nepripojil si priestupkové spisy Okresného úradu Žilina. Poukázala v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoP/8/2023, z ktorého vyplýva, že súd návrh starých rodičov v tomto konaní o úpravu styku s mal. dieťaťom zamietol z dôvodu značne narušených vzťahov. Otec maloletého dieťaťa E. E. sa s matkou maloletého dieťaťa rozišiel a odsťahoval sa zo spoločnej domácnosti. Maloletá A. B., nar. XX.XX.XXXX, má dva roky a päť mesiacov a so svojimi starými rodičmi sa stretla párkrát, prakticky ich nepozná a nie je medzi nimi vybudovaný žiaden vzťah. Styk v tom rozsahu, ako súd stanovil, nie je v najlepšom záujme dieťaťa. Matka vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že vzťahy medzi ňou a starými rodičmi sú zlé, pretože odpočiatku jej vzťahu s neb. E. E. boli negatívne vzťahy zo strany starých rodičov a matka bola hodnotená negatívne. Zo zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 09.04.2025 je zrejmé, že vzťahy sú vyhrotené a zlé a úprava styku nie je v najlepšom záujme dieťaťa. Vzhľadom na uvedené matka navrhla, aby Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Žilina zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

8. Starí rodičia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že s napadnutým rozsudkom súhlasia a považujú ho za zákonný a v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa má právo na styk so starými rodičmi a je v jeho záujme, aby sa rozvíjali jeho rodinné väzby aj s ostatnými rodinnými príslušníkmi, nie len s matkou. Matka ani v podanom odvolaní neuviedla žiadne pádne dôvody na to, aby styk maloletej so starými rodičmi nemal byť určený. Takýto styk nie je pre maloletú neprospešný či škodlivý a dieťa má aj zo zákona právo na zachovávanie a rozvíjanie rodinných väzieb s rodinnými príslušníkmi. Námietky matky sú založené prevažne na subjektívnych pocitoch a osobných sporoch medzi ňou a starými rodičmi dieťaťa, ktoré však nie sú dôvodom na popretie práva dieťaťa udržiavať rodinné väzby so svojimi blízkymi príbuznými. Matka nepreukázala, že by styk mal. Ivanky so starými rodičmi ohrozoval jej fyzický, psychický či emocionálny vývoj. Naopak, postoj matky smerujúci k úplnému vylúčeniu starých rodičov zo života maloletej môže mať na maloletú negatívne konzekvencie. Zákonodarca výslovne určuje, že právo na styk s dieťaťom nemajú len rodičia, ale aj iné blízke osoby, pričom medzi ne nepochybne patria aj starí rodičia. Ak teda matka jednostranne a bezdôvodne bráni takémuto kontaktu, koná v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa a aj v rozpore s rozhodnutím súdu. Starí rodičia majú o maloletú úprimný záujem, dlhodobo sa o ňu zaujímajú a chcú byť prítomní v jej živote. Prípadné napätie medzi matkou a starými rodičmi nemožno prenášať na dieťa a nemôže byť dôvodom na jeho izolovanie od blízkej rodiny. K námietke, že súd nevykonal výsluch svedka E. a pripojenie priestupkového spisu, uviedli, že okresný súd dostatočne a adekvátne odôvodnil, prečo tieto dôkazy nevykonal. Súdu boli zrejme napätejšie vzťahy medzi matkou a starými rodičmi a toto nebolo potrebné preukazovať dôkazmi, ktoré by boli úplne nadbytočné. Rozhodnutie krajského súdu, na ktoré matka poukazuje, sa vzťahovalo na skutkovo odlišný prípad, na čo poukázal aj súd prvého stupňa. V súdenom prípade jeden z rodičov maloletého dieťaťa už nežije a starí rodičia absolútne nevykazujú akékoľvek toxické správanie vo vzťahu či už k matke alebo k maloletému dieťaťu. Starí rodičia majú záujem o styk s vnučkou, chcú vedieť ako vyrastá a chcú ju podporovať, na čom by mala mať záujem aj samotná matka. Súd zároveň stanovil povinnosť oboch stranám podrobiť sa psychologickému poradenstvu, čo tiež vnímajú len na prospech veci. Pokiaľ matka argumentuje, že maloletá nemá so starými rodičmi vybudovaný žiadny vzťah, je tomu tak najmä z dôvodu správania matky, ktorá im bránila v styku s vnučkou. Z tohto dôvodu za účelom adaptácie maloletej k starým rodičom stanovil súd vo výroku rozsudku, že po dobu troch mesiacov sa bude styk realizovať výlučne za prítomnosti matky. Takýto prístup bude pre maloletú citlivý a vhodný a na starých rodičov si postupne zvykne.

9. Okresná prokuratúra vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline spisová značka 7CoP/8/2023, na ktoré matka v odvolaní poukazuje, je rozhodnutím súdu v individuálnej veci, ktorú nie je možné zovšeobecňovať a označovať ako zaužívanú prax. V prejednávanej veci je úprava styku so starými rodičmi v záujme maloletej. Z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že maloleté dieťa by mohlo byť stykom so starými rodičmi ohrozené, alebo že by tento mal mať naň negatívny vplyv. Vplyv, ktorý bude mať stretávanie sa starých rodičov s maloletou na dieťa, bude priamo úmerný spôsobu, akým bude matka maloletej tieto stretnutia prezentovať pred samotnou maloletou. Aj s poukazom na uvedené považuje prokuratúra za správny aj výrok IV. rozsudku, v ktorom súd uložil starým rodičom a matke povinnosť podrobiť sa povinnému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie a za účelom naučenia sa akceptovania potreby kontaktu maloletej s rodinou zo strany otca. Rozhodnutie tak okresná prokuratúra navrhla potvrdiť.

10. Krajská prokuratúra v Žiline vo vyjadrení uviedla, že sa stotožňuje s argumentáciou Okresnej prokuratúry Čadca. V konkrétnom prípade je žiaduce, aby bol upravený styk dieťaťa so starými rodičmi, nakoľko nedošlo k mimosúdnej dohode o realizácii styku, pričom pre maloleté dieťa je dôležitá prítomnosť aj iných blízkych príbuzných. Skutkový stav bol podľa názoru krajskej prokuratúry zistený dostatočne a neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by bránili v úprave styku maloletého dieťaťa so starými rodičmi. Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. 7CoP/8/2023 nie je na konkrétnu vec aplikovateľné, nakoľko vychádza z rozdielneho skutkového stavu. Skutočnosť, že maloletá A. B. sa so svojimi starými rodičmi stretla iba niekoľkokrát, potvrdzuje nevyhnutnosť rozvíjania vzťahov medzi maloletým dieťaťom a jeho starými rodičmi. Okresný súd stanovením obdobia, počas ktorého by sa mala matka zúčastňovať stretnutí, vytvoril podmienky pre ľahšiu adaptáciu dieťaťa na starých rodičov. K úprave vzájomných vzťahov medzi matkou a starými rodičmi dieťaťa nepochybne prispeje aj povinné poradenstvo.

11. Starí rodičia k vyjadreniam krajskej a okresnej prokuratúry uviedli, že sa s nimi stotožňujú. Izolovanie maloletej od starých rodičov nebolo možné prelomiť iným spôsobom ako súdnym rozhodnutím, keďže s matkou maloletej nebola možná dohoda.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) po zistení, že odvolanie podal oprávnený účastník konania (§ 7 CMP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 65 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP) rozsudok okresného súdu potvrdil, keďže dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, v odôvodnení sa vysporiadal s podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd cez úpravu v ust. § 387 ods. 1, 2 CSP stotožnil.

13. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení, krajský súd za aplikácie § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len CSP) odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Z titulu aplikácie § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 350/09 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005 nie je pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie závery napadnutého rozhodnutia okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvostupňového súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a tým je postačujúce len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP (do 30.06.2016 cez § 219 ods. 2 OSP) na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu.

14. K odvolacej námietke matky ohľadom nedostatočne zisteného skutkového stavu odvolací súd podľa obsahu spisového materiálu a po vykonaní odvolacieho prieskumu vo všeobecnosti konštatuje, že dokazovanie predstavuje procesný postup založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Jeho význam spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, z ktorého potom vychádza a aplikuje naň konkrétnu právnu normu, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností súdu v rámci civilného konania, pretože je základným predpokladom pre rozhodnutie súdu vôbec. Súd pritom nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu konania a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jej návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Všeobecný súd je povinný na všetky tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, príp. štádia civilného procesu (sp. zn. IV. ÚS 329/04). K správne postupujúcu súdu prvej inštancie poukazuje krajský súd na ďalší záver vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 329/2004 z 27. októbra 2004, podľa ktorého ... „ak všeobecný súd reagoval na procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, nemôže dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivý proces“. Zároveň poukazuje krajský súd i na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého ... „právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov“. Odvolací súd je názoru, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre prijatie vecne správneho rozhodnutia, a preto námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu nemôže obstať.

15. Vo vzťahu k námietke nevykonania matkou navrhovaných dôkazov krajský súd upriamuje pozornosť na judikát R 6/2000, podľa ktorého právnej vety, ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi, resp. vykonal iné dôkazy na zistenie skutočného stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f) OSP nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení. Podľa uznesenia Ústavného

súdu SR sp.zn. II. ÚS 37/2001, právo na súdnu ochranu nie je právom na úspech v súdnom konaní a toto právo preto nezahŕňa nárok na zamietnutie žaloby na základe procesnej obrany druhého účastníka. Toto základné právo nezahŕňa ani právo na to, aby všeobecné súdy v civilných konaniach v celom rozsahu rešpektovali a uznávali procesné úkony každého z účastníkov bez zreteľa na ich povahu, dôsledky a vzťah k predmetu konania. Podľa judikátu R 37/1993, nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

16. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uvádza, že okresný súd procesne správnym postupom reagoval na návrhy matky na vykonanie dokazovania. Okresný súd sa dôkaznými návrhmi matky na vypočutie svedka pána E. a na pripojenie spisového materiálu v priestupkovej veci zaoberal, tieto na pojednávaní dňa 09.04.2025 vyhodnotil ako nedôvodné, a preto ich vyhláseným uznesením zamietol. Zo zápisnice z tohto pojednávania je tiež zrejmé, že okresný súd účastníkom zároveň poskytol odôvodnenie svojho procesného postupu, keď uviedol, prečo dôkazné návrhy zamietol. Matka aj v podanom odvolaní zopakovala, že uvedené dôkazy navrhla vykonať na preukázanie skutočností osvedčujúcich narušené vzťahy medzi ňou a starými rodičmi. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a predovšetkým Zápisnicou o pojednávaní zo dňa 09.04.2025 v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že narušenie vzťahov vyplynulo už z vyjadrení účastníkov na tomto pojednávaní, a preto vykonávanie akýchkoľvek ďalších dôkazov v tomto smere vecne správne vyhodnotil okresný súd ako nadbytočné. Okresný súd tak na procesné návrhy matky v rovine návrhu na doplnenie dokazovania reagoval primeraným, ústavne akceptovateľným spôsobom a svoj postup primerane odôvodnil. Námetka porušenia práva na spravodlivý proces nevykonaním navrhovaných dôkazov preto nemôže byť hodnotená ako dôvodná.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z obsahu spisu, odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia a odvolacích námietok matky bolo posúdiť dôvodnosť rozhodnutia o úprave styku starých rodičov s maloletou vnučkou. Krajský súd vo vzťahu k úprave stretnutí iných blízkych osôb (než ich rodičov) s maloletými vo všeobecnosti uvádza, že ide o eventualitu zákonom a medzinárodnými zmluvami predpokladanú, ktorej prípustnosť je podmienená osobitnými okolnosťami konkrétneho prípadu. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle pritom je, aby vyrastalo v harmonickom, stabilnom a bezpečnom prostredí, kde jeho výchova a kladné vzory správania v rodine smerujú k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, rozumových a fyzických schopností, sociálnych zručností, aby bolo spontánne, smelé a spokojné, teda aby boli plne rešpektované jeho práva garantované v medzinárodných dohovoroch, ako aj v iných právnych predpisoch. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že aj keď záujmy detí a rodičov majú byť v rovnováhe, zvrchovaný záujem dieťaťa môže podľa okolností konkrétneho prípadu prevážiť nad záujmom rodiča.

18. Krajský súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že je namieste a je v záujme maloletého dieťaťa, aby jeho styk so starými rodičmi bol upravený súdnym rozhodnutím. Je nevyhnutné zohľadniť skutočnosť úmrtia otca maloletej, v dôsledku čoho došlo k prerušeniu kontaktu maloletej s rodinou otca. Je preto potrebné zabezpečiť, aby maloletá mala v dostatočnom rozsahu zabezpečený kontakt nielen s matkou a jej rodinou, ale aj s rodinou otca. Krajský súd pritom rešpektujúc jeden zo základných princípov mimosporového procesu, ktorý je vyjadrený v článku 4 CMP, konal v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. V tomto smere zvyrazňuje, že pre rozhodnutie vo veci maloletého dieťaťa je objektívnym, explicitne stanoveným zákonným kritériom záujem maloletého dieťaťa, čo korešponduje s podstatou a účelom základného práva maloletého dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť a tomu právu zodpovedajúcemu základnému právu obidvoch rodičov na starostlivosť a výchovu svojho dieťaťa. Ako už bolo konštatované, v prejednávanej veci je osobitná situácia daná skutočnosťou, že otec maloletej A. zomrel, a preto nie je možné zabezpečiť styk maloletého dieťaťa s rodinou otca vo forme kontaktu, ktorý by prirodzene zabezpečoval rodič v rámci svojho styku s maloletým dieťaťom. V zásade platí, že styk so svojou rodinou má dieťaťu zabezpečiť predovšetkým rodič v rámci času, ktorý trávi so svojím dieťaťom. V prejednanom prípade je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, aby nedošlo k prerušeniu jeho kontaktov s rodinou otca, ale aby tento kontakt bol zabezpečený primeranou formou. Je zrejmé, že medzi starými rodičmi a matkou dochádza k rozporom a dohoda o forme a rozsahu stretávania sa starých rodičov s mal. Ivankou nie je možná, a preto je potrebné v záujme maloletého dieťaťa, aby styk so starými rodičmi zo strany otca bol zabezpečený súdnym rozhodnutím. Odvolací súd je toho názoru, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby okrem väzieb vo vzťahu k vlastným rodičom si vytváralo aj väzby v rámci ostatnej rodiny, teda aj

vo vzťahu k starým rodičom, a preto je potrebné upraviť styk starých rodičov s maloletou tak, aby boli vytvorené jeho väzby aj s rodinou zo strany otca.

19. S prihliadnutím na vyššie uvedené východiská je krajský súd toho názoru, že je v záujme obnovenia a udržiavania kontaktov medzi starými rodičmi a maloletou, aby boli prijaté také opatrenia, ktoré zabezpečia, aby nedošlo k úplnému spretŕhaniu kontaktov a citových väzieb medzi ňou a starými rodičmi. Je potrebné v tomto smere poukázať na úpravu ustanovenia § 36 ods. 1 veta tretia Zákona o rodine, v zmysle ktorého je úprava styku s blízkymi osobami namieste výlučne v prípade, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine. Ako už bolo krajským súdom konštatované, s ohľadom na aktuálnu situáciu v rodine (úmrtie otca, absencia dohody o styku maloletej so starými rodičmi) je namieste úprava styku starých rodičov, avšak pri úprave tohto styku je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že sa jedná o úpravu styku osoby odlišnej od rodiča dieťaťa a tejto skutočnosti je potrebné formu, spôsob a frekvenciu styku s maloletým dieťaťom prispôbiť. Krajský súd k času svojho rozhodovania považuje v záujme udržania, zachovania a obnovenia vzťahu medzi starými rodičmi a maloletou za vhodnú práve takú úpravu, o akej rozhodol okresný súd. Jedná sa o styk v minimálnom rozsahu 4 hodín za mesiac so zabezpečením participácie matky pri týchto stretnutiach počas prechodného obdobia 3 mesiacov. Práve s ohľadom na dočasnú prítomnosť matky pri stretnutiach nemôže byť hodnotená ako relevantná jej obava o priebeh stretnutí. Krajský súd v tomto smere apeluje na matku, aby aktívne podporovala maloletú pri procese obnovenia a budovania vzťahov aj s rodinou svojho otca. Je povinnosťou starých rodičov aj povinnosťou matky snažiť sa o zmiernenie svojich vzájomných nezhôd a zdržať sa prejavov svojich negatívnych postojov a emócií pred maloletým dieťaťom. Matka musí rešpektovať skutočnosť, že dieťa má príbuzných aj zo strany otca a že má právo stretávať sa aj s nimi. To zahŕňa aj adekvátnu psychickú prípravu a povzbudzovanie dieťaťa na budovanie dobrých vzťahov s rodičmi otca. Matka by mala maloletú A. podporovať v budovaní pozitívneho vzťahu s jej starými rodičmi z otcovej strany, nebrániť ich stretávaniu sa a vytvárať na to potrebný rámec.

20. K odvolacej argumentácii matky odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline spisová značka 7CoP/8/2023 odvolací súd uvádza, že sa jedná o rozhodnutie súdu v konkrétnej, individuálnej veci, ktoré nie je možné považovať za zaužívanú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, a preto jeho závery pre konajúci odvolací súd nie sú záväzné. V konkrétnostiach prejednávanej veci neboli zistené žiadne objektívne prekážky, ktoré by starých rodičov vylučovali zo stretnutí s ich vnučkou. Vyznieva pritom ako prinajmenšom účelová argumentácia matky, ktorá sa tvrdením o svojich zlých vzťahoch so starými rodičmi snaží odôvodniť ich vylúčenie zo života maloletej. Je zrejme snaha matky o vylúčenie starých rodičov zo života maloletej, pričom však matka okrem odmietania styku neuvádza žiadne relevantné, racionálne argumenty, prečo by tento styk mal byť vylúčený. Ako už bolo odvolacím súdom uvedené, stretávanie sa a fungujúce rodinné vzťahy maloletej aj s rodinou jej otca sú nepochybne v najlepšom záujme maloletej a na ich zabezpečenie sú tak matka ako aj starí rodičia povinní správať sa tak, aby maloletej v budovaní takýchto vzťahov nebránili. V tomto kontexte je v celom rozsahu dôvodné aj rozhodnutie okresného súdu, ktorý matke a starým rodičom uložil povinnosť zúčastniť sa poradenstva na ÚPSVaR Čadca, aby sa zlepšila ich vzájomná komunikácia a vzťahy. Takáto úprava sa javí ako nevyhnutná aj s ohľadom na odvolacie námietky matky zvyrazňujúce práve narušenie jej vzťahov so starými rodičmi.

21. Po vykonaní odvolacieho prieskumu krajský súd konštatuje, že napadnutý rozsudok okresného súdu v rovine odôvodnenia je koherentný so zákonnou úpravou a je z neho zrejme, že okresný súd poskytol odpoveď na všetky kľúčové otázky, a preto nebol pre krajský súd priestor pre iný záver než, aby napadnutý rozsudok okresného súdu v odvolacom konaní ako vecne správne rozhodnutie potvrdil. Podľa konštantnej judikatúry tak národných ako aj nadnárodných súdov nemusí súd dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia sp.zn. ÚS SR II. ÚS 251/04, sp.zn. III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie súdu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou. „Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec

podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (pozri napr. III. ÚS 209/04). Aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že čl. 6 ods. 1 dohovoru zaväzuje súdy odôvodniť svoje rozhodnutia, ale nemožno ho chápať tak, že vyžaduje, aby na každý argument strany bola daná podrobná odpoveď. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia. Otázkou, či súd splnil svoju povinnosť odôvodniť rozhodnutie vyplývajúcu z čl. 6 ods. 1 dohovoru, možno posúdiť len so zreteľom na okolnosti daného prípadu. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998) (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. IV. ÚS 345/2012-30 zo dňa 26.11.2012).

22. Na základe uvedených zhodnotení pristúpil krajský súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie s tým, že v podrobnostiach odkazuje na vecne správne závery okresného súdu.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.